

[Bouet.]

Det bestemmes endvidere i vedkommende Forslag, at der skal nedsættes en Kommission, der skal raadspørges i alle Spørgsmaal vedrørende Navnet Diplomingeniør. Det er altsaa ikke som efter det Forslag, der her foreligger, Statsministeriet, som afgør Sagen. Denne Kommission sammensættes saaledes, at Halvdelen af Medlemmerne vælges af Ministeren, under hvem den tekniske Undervisning sorterer, og tages fra Personalet fra Skolerne for den højere Undervisning og de tekniske Skoler, en Fjerdedel af Medlemmerne vælges efter teknisk og praktisk Dygtighed af den største Arbejdsgiverforening, og endelig vælges en Fjerdedel af Medlemmerne af den største Tekniker- og Ingeniørforening. Hvis dette Forslag bliver til Lov, vil man altsaa dog have nogen Betyggelse ved en eventuel Autorisation af Ingeniørbetegnelsen, idet en sagkyndig Kommission faar Ret til at udtale sig om dette Spørgsmaal.

Mit Parti er efter alt det foreliggende ikke meget stemt for at følge det foreliggende Lovforslag. Efter Lovforslagets Ordlyd er der en Mulighed for at give Autorisation til andre end til cand. polyt.'er og akademisk uddannede Arkitekter. Men man kan jo være temmelig sikker paa, at saaledes som Sagen foreligger, og med Ministeriets Indstilling til Spørgsmaalet, vil det kun blive cand. polyt.'er og de akademisk uddannede Arkitekter, der vil faa Autorisation og dermed Monopol, hvilket vil være en stor Uretfærdighed mod de Teknikere, som har faaet deres Uddannelse gennem andre Skoler end den Polytekniske Lærestanstalt, men som har faaet en Uddannelse, som berettiger dem til at bruge Betegnelsen Ingeniører.

Til Uddannelse af saadanne findes der en hel Del forskellige Skoler: Odense Maskinbygningsteknikum, oprettet i 1905, samtidig med at den daværende Maskin- og Konstruktørskole blev nedlagt, og forskellige Teknika, beliggende i København, Aarhus og Horsens, paa hvilke der findes en 4-aarig Værksteduddannelse og en 3-aarig teoretisk Uddannelse med i alt 5 700—5 800 Timer. Det er en fortrinlig Uddannelse, der her gives, idet Eleverne ikke alene opnaar den teoretiske Viden, som er nødvendig i det praktiske Liv, men ogsaa opnaar den haandværksmæssige Færdighed og det nøje Kendskab til det praktiske Arbejde, som har den største Betydning for dem, der skal være Ledere i Industrien og i Erhvervslivet, hvor det tillige er af største Betydning, at de har Kendskab til, om jeg saa maa sige, Arbejdernes Psykologi.

Den førende engelske Ingeniørforening, som jeg før nævnte, har givet Tilsagn om, at Dimittender fra den Slags Skoler vil kunne blive optaget som Medlemmer af denne Forening, hvilket jo er et Bevis for, at man fra den Side anerkender, at den Undervisning, som gives paa disse Skoler, er af en saadan Værdi, at den berettiger de paagældende til at være Ingeniører og til at betegne sig som Ingeniører.

Det vilde derfor være forkastelig, om man ved Lovbestemmelser vilde vanskeliggøre Stillingen for saadanne Ingeniører, som altsaa har faaet en Uddannelse paa anden Maade end den polytekniske, men en Uddannelse, som gør dem fuldt berettigede til at indtage ledende Stillinger indenfor Erhvervslivet, hvad de ogsaa gør, idet en lang Række af vore Erhvervsvirksomheder har Dimittender fra disse Anstalter som ledende Ingeniører. Skulde der derfor gennemføres en Lov angaaende Ingeniørtitelen, saa maatte ogsaa de omtalte Skolers Elever anerkendes, maaske paa lignende Maade som i det franske Forslag, ikke med Ministeriet som afgørende i Spørgsmaal om, hvem der skal autoriseres, men med Afgørelse efter Indstilling af en sagkyndig Kommission.

Jeg gentager, hvad jeg sagde før, at hvis mit Parti overhovedet skal gaa med til et Lovforslag af den Karakter som det foreliggende, et Lovforslag, som vi i øvrigt finder upaakrævet, saa maatte Forslaget undergaa en Forandring under Udvalgsbehandlingen, saaledes at der ikke gøres Uret mod nogen, og man ikke i Fremtiden afskærer unge Mennesker, som har Evner, men som maaske ikke er udgaaet fra Hjem, der er saaledes økonomisk stillede, at de kan sætte de unge ind paa de højere Skoler, fra Muligheden for at naa frem til større og betydende Stillinger indenfor Samfundet, indenfor Erhvervslivet. Thi hvis man udelukker dem, vil det være til Skade ikke mindst for Industrien, som derved berøves Medarbejdere, som kunde være fremragende; og dermed vil det ogsaa være til Skade for vort Samfund.

Rager: Lovforslaget kan jeg give min Tilslutning. Men jeg ønsker straks at pointere stærkest muligt, at Lovforslagets Hensigt ikke er at give Kredse af Personer, der har opnaaet en særlig Uddannelse, et Erhvervsmonopol. Dette fremgaar efter min Mening med stor Tydelighed af Lovforslagets § 1, hvis Ordlyd jeg finder ikke kan misforstaas. Naar man saaledes fra nogle Sider efter Forslagets Fremsættelse i sin Tid